

Bioloģiskā dēdēšana – iežu noārdīšanās dzīvo organismu iedarbības rezultātā.

Cunami – milzīgi viļņi, kurus izraisa galvenokārt zemūdens vai piekrastes zemestrīces, reizēm vulkānu izvirdumi, zemes nogrūvumi un noslīdeņi.

Fizikālā (mehāniskā) dēdēšana – iežu noārdīšanās temperatūras svārstību, ūdens un vēja darbības ietekmē.

Ģeotermālā enerģija – Zemes dziļu siltuma enerģija.

Iežu cikls – process, kura laikā veidojas un izmainās ieži Zemes garozā.

Kalni – plaša un saposmota Zemes virsmas daļa, kas paceļas virs apkārtējās teritorijas.

Kalnu grēda – kalnu virkne, kuru no apkārtējā reljefa nodala izteiktas nogāzes.

Karsta process – pazemes ūdeņu darbība, šķīdinot iežus.

Kāpa – smilšu paugurs vai valnis, kas veidojas, pūšot pastāvīgam vējam.

Kontinentu dreifs – Zemes kontinentu pārvietošanās attiecībā pret citiem kontinentiem.

Līdzenums – plaša un samērā līdzena Zemes virsmas daļa, kas sauszemē nepārsniedz 1000 m augstumu virs jūras līmeņa.

Litosfēras plātnes – vairākus desmitus tūkstošu kvadrātkilometru lieli Zemes litosfēras bloki, ko citu no cita atdala seismiski aktīvu tektonisko lūzumu zonas ar darbīgiem vulkāniem.

Magma – izkusušu iežu masa, kas atrodas Zemes (vai jebkuras citas cietas planētas) dzīlēs.

Magmatiskie ieži – ieži, kuri veidojušies, sacietējot magmai.

Magnitūda – termins zemestrīces stipruma apzīmēšanai.

Metamorfie ieži – ieži, kuri veidojas no magmatiskajiem iežiem vai nogulumiežiem augstas temperatūras un liela spiediena ietekmē.

Metamorfisms – iežu pārveidošanās process Zemes garozā un mantijā augstas temperatūras un liela spiediena ietekmē.

Minerāli – dabas procesos veidojušies savienojumi ar viendabīgu sastāvu un noteiktām īpašībām.

Nogulumieži – ieži, kuri veidojušies Zemes garozas virsējā daļā, pakāpeniski uzkrājoties un sablīvējoties senāku iežu dēdēšanas produktiem un dzīvo organismu atliekām.

Reljefa formas – Zemes virsas nelīdzenumi.

Tektoniskie procesi – procesi litosfērā, kurus izraisa Zemes iekšējie spēki.

Vulkānisms – procesu un parādību kopums, kas saistīts ar magmas pacelšanos no Zemes dziļēm un izplūšanu virszemē.

Zemestrīce – pēkšņa enerģijas atbrīvošanās Zemes garozā, kuras rezultātā veidojas seismiskie viļņi.

Zemestrīces epicentrs – vieta uz Zemes virsmas tieši virs hipocentra.

Zemestrīces hipocentrs – zemestrīces cilmes vieta Zemes dzīlēs.

Zemiene – līdzenums, kas atrodas līdz 200 m augstumam virs jūras līmeņa.